

Aura Christi

Cercul sãlbatic

IDEEA
EUROPEANĂ

AURA CHRISTI
•
Cercul sălbatic

Colecția: ROMAN & FICTION
Coperta și colaj: Florin AFLOAREI

Editori: Aura CHRISTI & Andrei POTLOG
Lector: Axenia KARAMAN
Director economic: Mihaela DAVID
Tehnoredactor: Carmen DUMITRESCU

Editura IDEEA EUROPEANA
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: fcideeaeuropeana@yahoo.com
www.ideeaeuropeana.ro

© Aura Christi
© Ideea Europeană 2010

ISBN 978-606-594-055-0

Proiect finanțat de COPYRO – Societate de
Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor

AURA CHRISTI

Cercul sălbatic

Roman

La recomandarea lui Cezar Ivănescu – care îi va da, în ciuda protestelor liminare ale scriitoarei, numele literar Aura Christi – editorul Ion Cristea publică volumul de debut *De partea cealaltă a umbrei* (Editura Ecce Homo, București, 1993), volum pentru care scriitoarea va lua Premiul Ministerului Culturii din România. Cartea de debut este primită cu căldură de critica literară. Criticul Eugen Lungu va menționa că „debutul Aurei Christi riscă să devină sau a și devenit deja un fenomen. Asistăm la o fulminantă ascensiune a unei tinere autoare care acasă reușise să convingă pe foarte puțini”. (Eugen Lungu, *Jocul cu cele două umbre*, revista *Basarabia*, nr.7-8, 1994) Peste câțiva ani, poeta va scrie că debutul ei editorial nu o reprezintă. În 1993 părăsește Chișinăul și se mută la București.

È angajată la revista *Contemporanul. Ideea Europeană* în calitate de redactor de rubrică; în 1999-2001 este redactor-șef adjunct, iar din 2001 redactor șef la aceeași revistă. Înființează – în octombrie 2003, împreună cu Andrei Potlog, fratele scriitoarei – Fundația Culturală Ideea Europeană și Editura Ideea Europeană, apoi, în 2005, Asociația și Editura EuroPress. În 2006 lansează în circuitul mass media un Apel pentru salvarea culturii române vii, semnat de 900 de intelectuali din România, Basarabia, Israel, Australia, Austria, Germania, Franța.

În iunie 2009, se mută cu familia la Mogoșoaia, localitate legendară – „fabuloasă”, îi spune autoarea romanului *Casa din întuneric* – părăsită rareori. Semnează în prestigioase reviste din România, Franța, Germania, Belgia, Italia, Suedia, Rusia, S.U.A, Bulgaria etc. Este prezentă în antologii publicate în Franța, Suedia, România, SUA, Germania, Rusia, Republica Moldova, Belgia. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Uniunii Scriitorilor din Moldova și al PEN-Clubului. Turnee, conferințe, lecturi publice în țară și în străinătate (Tel Aviv, Haifa, Ierusalim, Atena, Salonice etc.).

Cărți publicate:

Poeme: *De partea cealaltă a umbrei*, 1993; *Împotriva Mea*, 1995; *Ceremonia Orbirii*, 1996; *Valea Regilor*, 1996; *Nu mă atinge*, antologie, 1997, 1999; *Ultimul zid*, 1999; *Crini Imperiale*, antologie româno-engleză, traducere de Antuza Genescu, 1999; *Elegii Nordice*, 2002; *Cartea ademenirii*, antologie, 2003; *Ochiul devorator*, antologie, 2004; *Arhitectura e natës (Arhitectura nopții)*, antologie în albaneză, traducere de Kopy Kyçyku, 2008

Eseu: *Fragmente de ființă*, 1998; *Labirintul exilului*, 2000, 2005; *Celălalt versant*, 2005; *Exerciții de destin*, 2007; *Religia viului*, 2007; *Trei mii de semne*, 2007

Roman: *Vulturi de noapte* (Tetralogie): *Sculptorul*, vol. I, 2001, 2004; *Noaptea străinului*, vol. II, 2004; *Marile jocuri*, vol. III, 2006; *Zăpada mieilor*, vol. IV, 2007; *Casa din întuneric*, 2008

Dialoguri: *Banchetul de litere*. Dialoguri cu Ana Blandiana, Nicolae Breban, Ion Ianoși, Augustin Buzura, Gabriela Melinescu, Irina Petras, Ion Vianu, Alex Ștefănescu, 2006

Traduceri: Anna Ahmatova, *Poezie și destin*, 2001; Valerii Voronțov, *România*, 2003

Antologii în limbi străine: *Geflüster/Șoptirea*, poeme, traducere de Christian Schenk, Editura Dionysos (Germania), 2002; *Elegien aus der Kälte/Elegii din sfera frigului*, poeme, traducere de Edith Konradt, Editura Pop Verlag, (Germania), 2008

Ediții alcătuite și îngrijite: *Romanul românesc în colocvii*, 2002; *Nicolae Breban • 70*, 2004; *Problema evreiască*, 2006; Ion Ianoși *80*

Premii: Premiul pentru poezie al Ministerului Culturii, 1993; Premiul pentru poezie al Academiei Române, 1996; Premiul pentru poezie al Uniunii Scriitorilor și al Editurii Vinea, 1997; Premiul pentru eseu al Uniunii Scriitorilor din Moldova, 1998; Premiul pentru poezie „Ion Șugariu”, 1999; Premiul pentru roman al revistei *Tomis* și al Filialei Dobrogea a Uniunii Scriitorilor, *Sculptorul*, 2001; Premiul pentru poezie al revistei *Antares*, 2003; Premiul pentru roman al revistei *Convorbiri literare*, *Noaptea străinului*, 2004; Premiul „Autorul anului”, decernat de Asociația Publicațiilor Literare și Editurilor din România, 2007; Premiul pentru roman al revistei *Poesis*, *Casa din întuneric*, 2008; Premiul „Opera Omnia pentru poezie”, Festivalul româno-canadian „Roland Gasparic”, Bunavestire, 2009

În loc de piatră tombală
pe mormântul Tatălui meu,
al Tatălui *nostru*, Semion Potlog

„Dacă așa le place zeilor, să
recunoaștem că, de vreme ce
suferim, noi am greșit.”

Sofocle, *Antigona*

CAPITOLUL I

– Am foarte puțin timp la dispoziție, zise un pic iritat de mângâierile insistente ale Danaei domnul căpitan Viorel Munteanu.

– Și unde te grăbești? îl întrebă gales femeia; avea vocea moale, languroasă, vie. Tu tot timpul te grăbești undeva. La o adică toți suntem făcuți din aceeași apă și același pământ și ne vom întoarce în lutul din care am fost plămădiți. Atenție, cel care nu are timp – nu are vocație, degeaba face umbră pământului. Pronunța cuvintele răsfățat, ca și când și-ar fi dorit și pe ele să le mângâie, să le alinte. Șerpoaica. Își ridică privirile spre Danaia rembrandtiană; era o copie pe pânză a celebrului tablou invocat adesea de tânăra femeie fascinată de frumusețea disperată a Danaiei-celei-iubite-prea-mult.

Domnul căpitan o privi fix; nu prea avea dispoziția și nici răgazul să stea la taclale. Era musai să dea *acel* telefon amânat de câteva zile; de aici probabil ușoara irascibilitate.

– Vreau să ajung departe, Di, nici nu bănuiești cât de departe..., murmură oarecum înciudat domnul căpitan, deși era conștient tot timpul că venise neinvitat, mai exact, dăduse